

DİNDE AŞIRILIK MAKBUL DEĞİLDİR (2)

(...dünden devam)

Müslümanlar arasında tevhid inancına aykırı birçok inanç yanında dinin sadeliğini ve kolaylığını zedeleyen birçok uygulama da yaygınlaşıp gitmektedir. Birçok kimse, Kur'an'a ve sağlam hadise dayanmadan, kendiliğinden yasaklar koymakta, Allah'ın helâl ve mübâh kıldıklarını harâm saymaktadırlar. Örtünmeye uymak şartıyla örfe bağlı kılınan giyim kuşamı, ille şöyle veya böyle olacak diye birtakım garip şekillere büründürmektedirler. Kimi toplumlarda kadınlar, baştan aşağı çarşaf ve peçe içine sokulup toplumdan soyutlanmakta; bütün fıkıh kitaplarına göre el, yüz, hattâ ayaklar, İmamı A'zam'a göre bilekten dirseğe kadar kollar örtünme dışı sayılmasına karşın kimi ülkelerde kadının yüzü, sadece gözleri görünecek biçimde yahut gözleri dahi siyah bir peçe ile kapatılmakta, kadın, toplumda gülünç sayılan kıyâfetlere sokulmakta; kimi yerde erkekler, sünnet sanıp şalvar ve takke giymekte, kuyruklu sarık sarmakta ve sokaklarda acayip kıyâfetlerle dolaşmaktadırlar. Oysa Kur'an'a göre Allah katında asıl makbul olan kötü düşüncelerden, kinden, nefretten, kıskançlıktan, yalan dolandan arınmış tertemiz kalbdır. *Allah' a manevi kirlerden arınmış kalb getiren huzura ve mutluluğa erecektir.*

Kur'an'da inananlara, iktisâd(orta yol)u izlemeleri öğütlenmektedir. *İktisâd* iki ucun ortasında bulunmaktır. İsrâf ve cimriliğin ortası cömertlik, tehevür (öfkeli hareket) ile korkaklığın ortası *şecâ'at* (yiğitlik)tir. İşte iki uç davranışın ortasında bir davranış izlemek, *iktisâ* dır.

İşlerin hayırlısı orta olanıdır. Tutumluluk, ne cimrilik, ne de isrâftır, ikisinin ortasıdır. Tam yerli yerince davranmak, yorganına göre ayağını uzatmaktır. Kur'an'da: *"Elini boynuna bağlanmış yap-ma; büsbütün de açma; sonra kınanır, üzüntü içinde kalırsın"* (İsrâ: 29) buyurulmuştur.

İktisâdın karşıtı isrâftır. İsrâf, aşırı gitmek, gereğinden fazla yemek ve harcamaktır. İnsan vaktini de iyi değerlendirmeli, boş ve gereksiz şeylerle değerli vaktini isrâf etmemelidir. Hz.

Peygamber(s.a.v.)in şu sözü çok anlamlıdır: *"Beş şeyi beş şeyden önce fırsat bilip değerlendir: Ölümünden önce hayatının, hastalığından önce sağlığının, meşguliyetinden önce boş zamanlarının, ihtiyarlığından önce gençliğinin, fakir düşmeden önce zenginliğinin değerini bil."*

"İslâm'da ruhbanlık (yani tamamen dünyâdan el etek çekip kendini ibâdete vermek) yoktur." Bir adam Ebû Sa'îd el-Hudrî'ye gelip:

–Bana vasiyet et, demiş. Ebû Sa'îd ona:

– Sen, daha önce benim Allah'ın Elçisi(s.a.v.)den istediğim bir şeyi istedin. Sana Allah'tan korkmayı tavsiye ederim, çünkü herşeyin başı takvâdır. Cihâda sarıl, zira İslâm'ın ruhbanlığı cihâd-dır. Allah'ı zikret, Kur'ân oku! Çünkü o senin gökte ruhun, yerde zikrindir (bedenin yerde zikrederken ruhun göklere yükselir. Kur'ân şân ve şerefine artmasına vesîle olur) demiştir.

Tamamıyla kendini ibâdete verip dünyâdan el etek çekmek muvafık olmadığı gibi, tamamıyla dünyâyâ dalıp âhireti unutmak da büsbütün felâkettir. Abdullah ibn Amr şu hadîsi naklediyor:

"Allah'ın Resulü buyurdu: 'Ey Abdullah, senin geceleri namaz kılıp gündüzleri oruç tuttuğunu haber almadım mı sanki?' 'Evet öyle yapıyorum', dedim. 'Eğer böyle yaparsan gözün kanlanır, zayıflarsın. Senin üzerinde nefsinin de, karının da hakkı var. Namaz kıl ama uyu da. Oruç tut; fakat iftâr da et', buyurdu".
